

क्र. ८

संस्कृत.

गुरोरथन

पृ. ७ - पूर्ण.

शके. १८२२.

ले३ परांजये-भास्कर.

(1)

॥ अष्टगुरोराधनपुस्तकप्रारंभः ॥

(2)

श्रीगणेशायनमः ॥ आचम्य पवित्रपाणिः प्राणाना
यम्य ॥ देशकालोसंकीर्त्य ॥ नारायणप्रीत्यर्थं अमुकगो
त्रोत्पन्न अमुकशर्मणः ब्रह्मीभूतस्य ममगुरोः आराध
नंकरिष्ये ॥ गुरुपरमपरमेष्ठीपरात्परगुरूणां स्थानेत्वा
महंनिमंत्रये ॥ केशवादिदामोदगंतद्वादशनाम्नां स्था
नेत्वा महंनिमंत्रये ॥ ततः गंधाक्षततुलसीकर्पूरमिश्र
जलेन पादप्रक्षालनं तेषां कृत्वा ॥ ब्राह्मणान्स्वयमेवाच

(3)

गु.आ.

१

म्य ॥ पादोदकं अन्यपात्रे गृहीत्वा ॥ तत्पादपूजनं ॥ गंधा
दिभिः कृत्वा ॥ श्लोकं पठेत् ॥ आनंदमानंदकरं प्रसन्नं तं
न स्वरूपं निजबोधयुक्तं ॥ योगीश्वरी ज्यं प्रवरोगनेत्रं श्रीम
द्गुरुं नित्यमहं नमामि ॥ १ ॥ इति प्रत्येकं नमस्कुर्यात् ॥ त
तः पादपात्रं अलं कृत्य ॥ देवसंनिधौ संस्थाप्य ततः पीठेषु
प्राङ्मुखानुदङ्मुखानुपवेश्य ॥ तेषां पुरुषसूक्तेन प्रत्युच्चार्य
ॐ नमो नारायणायेति नाममंत्रसहितं षोडशोपचारैः पंचो

१.

(3A)

पचारैर्वा पूजयेत् ॥ ततः भोजनस्थाने मंडलं कृत्वा पात्रेषु मि
ष्टान्नं परिबिष्य गायत्र्या शोष्य गुरुपरमपरमेष्ठीपरात्परगु
रुभ्यः इदमन्नं परिबिष्टुं परिबेक्ष्यमाणं चातृप्ते स्वाहा ततः
केशवादिदामोदरगुरुभ्यः इदमन्नं परिबिष्टुं परिबेक्ष्यमाणं चा
तृप्ते स्वाहा हव्यं नमम एवं सर्वत्र ॐ तद्ब्रह्म ॐ तद्वायुः
ॐ तद्वाक्ता ॐ तत्सत्यं ॐ तत्सर्वं ॐ तत्सुरोर्नमः अंत
श्चरति ऋतेषु गुहायां विश्वमूर्तिषु ॥ त्वं यत्तत्त्वं वषट्कारस्त

(4)

गु. उ. आ.

२

मिंद्रस्त्वं रुद्रस्त्वं विष्णुस्त्वं ब्रह्मस्त्वं प्रजापतिः ॥ त्वं तदा प आपो
ज्योतीरसो षट्त्वं ब्रह्म स भुवः स्वरोम् ब्रह्मार्पणं ब्रह्म ह
वि० एको विष्णुर्मह० भुगव्ययः अनेन आराधनीय भोज
नेन श्रीमन्नारायण गुरुः प्रीयतां भोजनेषूपविष्टेषु उपनि
षदमंत्रान् श्रावयेत् तृतेषु ॐ तत् ब्रह्मेत्यनुवाकं जपित्वा
उत्तरापोशनेत्तरं आचान्तेषूपविष्टेषु तांबूलादिभिः प्र
संतोष्य ततः गुर्वाराधनां गम्यतं तीर्थं पूजनं करिष्ये

२

(6A)

सालं कृतचतुरस्रसधान्यमंडले पादोदकुं संस्थाप्य तत्र
गंगादि सर्वतीर्थानि भावयित्वा पुरुषसूक्तेन प्रत्युच्यते ती
र्थराजाय नम इति षोडशोपचारैर्वाभ्यर्च्य पूजांते तत्पावं
शिरसि धृत्वा ॥ लोकः सरस्वत्यायां त्येष वै देवयानः पंथा
स्तमेवान्वारोहं त्याक्रोशं तोयां त्यवर्तिमेवान्यस्मिन् प्रतिष-
ज्य प्रतिष्ठांगच्छंति यदा दशशतं कुर्वन्त्यथेकमुत्थानं श
तासुः पुरुषः शतं द्रियं जायुष्येवं द्रिये प्रतिष्ठंति यदा श

(5)

गु. आ.

३

तदं सहस्रं कुर्वन्त्येकमुत्थानं सहस्रं संमितो वा असौ लो
को मुमेव लोकमुभिजयन्ति यो देवां प्रमीयेत यदा वा जीयेरन्न
येकमुत्थानं तत्स्थितीर्थं ॥ १ ॥ श्रीषास्माद्वातेः पवते ॥ श्रीषो
दैतिः सूर्यः ॥ श्रीषास्मादग्निश्चेन्द्रश्च ॥ मृत्कर्धो वति पंचम
इति ॥ सैषानंदस्य मीमांसा भवति ॥ युवास्यात्साधुमुना
ध्यायकः ॥ आशिष्ठो दृढिष्ठो बलिष्ठः ॥ तस्येयं पृथिवी सर्वा
वित्तस्य पूर्णा स्यात् ॥ स एको मानुष आनंदः ॥ ते ये शतं मा

३

(5A)

सेषानंदस्य मीमांसा भवति ॥ युवा स्यात्साधु युवा ध्या-
यकः ॥ आशिष्ठो दृढिष्ठो बलिष्ठः ॥ तस्येयं पृथिवी सर्वा वि-
त्तस्य पूर्णा स्यात् ॥ स एको मानुष आनंदः ॥ ते ये शतं मा-
नुषा आनंदाः ॥ स एको मनुष्यगंधर्वाणां मानंदः ॥ श्रो-
त्रियस्य चाकामहतस्य ॥ ते ये शतं मनुष्यगंधर्वाणां मानंदाः
स एको देवगंधर्वाणां मानंदः ॥ श्रोत्रियस्य चाकामहतस्य
॥ ते ये शतं देवगंधर्वाणां मानंदाः ॥ स एकः पितृणां चिर-

गु.आ.

४

(६)

लोकलोकानामानंदः ॥ श्रोत्रियस्य चाकामहतस्य ॥
ते ये शतं पितृणां चिरलोकलोकानामानंदाः ॥ स एक-
आजानजानां देवानामानंदः ॥ श्रोत्रियस्य चाकामहत-
स्य ॥ ते ये शतमाजानजानां देवानामानंदाः ॥ स एकः क-
र्मदेवानां देवानामानंदः ॥ ये कर्मणा देवानं पिबुंति ॥
श्रोत्रियस्य चाकामहतस्य ॥ ते ये शतं कर्मदेवानां देवाना-
मानंदाः ॥ स एको देवानामानंदः ॥ श्रोत्रियस्य चाकाम-

४

(6A)

महत्स्य ॥ ते ये शतं देवानां मानंदाः ॥ स एक इंद्रस्य
नंदः ॥ श्रोत्रियस्य चाकामहत्स्य ॥ ते ये शतमिंद्रस्य
नंदाः ॥ स एको बृहस्पतेरानंदः ॥ श्रोत्रियस्य चाका
महत्स्य ॥ ते ये शतं बृहस्पतेरानंदाः ॥ स एकः प्रजा
पतेरानंदः ॥ श्रोत्रियस्य चाकामहत्स्य ॥ ते ये शतं प्र
जापतेरानंदाः ॥ स एको ब्रह्मण आनंदः ॥ श्रोत्रियस्य
चाकामहत्स्य ॥ स यश्चायं पुरुषे ॥ यश्चासा वादित्ये ॥

(7)

गु. आ.

५

स एकः ॥ स य एवं विद् ॥ अस्माद्धोकास्त्रेत्य ॥ एतम
न्मयमात्मानमुपसंक्रामति ॥ एवं प्राणमयमात्मान
मुपसंक्रामति ॥ एतमनोमयमात्मानमुपसंक्रामति ॥
एवं विज्ञानमयमात्मानमुपसंक्रामति ॥ एतमानंदमय
मात्मानमुपसंक्रामति ॥ तदव्येषश्चोको भवति १ य
तो वाचो निवर्तते ॥ अप्राप्य मनसा सह ॥ आनंदं ब्रह्म
णो विद्वान् ॥ न बिभेति कुतश्चनेति ॥ स एतद् ह वाव

५

(२५)

नत्तपति ॥ किमहं साधुना कुरवं ॥ किमहं पापमक
रवमिति ॥ सयएवं निदाने ते आत्मानं स्पृष्टुते ॥
उभे ह्येवैष पते आत्मानं स्पृष्टुते ॥ यएवं वेद ॥ इ
त्थं पृनिषत् ॥ २ ॥ सह ना विबतु ॥ सह नो भुनक्तु ॥
सह वीर्यं करवा वहे ॥ तेजस्विनावधीतमस्तु मा विद्वि
षावहे ॥ ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥ इत्यनुवाकं च
पठित्वा ॥ उच्चैर्हरि कीर्तनपुरःसरं सहर्षं नृत्यं च कृ

गु.आ.

६

(४)

त्वा तत्पात्रं पूर्वमंडले स्थाप्य तत्र स्थपुष्पादिप्रसादबु
ध्याधृत्वा विश्रान्त्रदक्षिणीकृत्य आनंदमानंदकरं
प्रसन्नज्ञानस्वरूपं निजबोधयुक्तं ॥ योगींद्रमीड्यं भव
रोगवेधं श्रीमदुरुं नित्यमहं ममामि १ गुरुर्ब्रह्मागु
विष्णु गुरुर्देवो महेश्वरः ॥ गुरुरेक परब्रह्मतत्सै-
श्रीगुरवे नमः ॥ २ ॥ इत्यादि मंत्रैः विश्रान्तीर्थं व
नमस्कृत्य गुर्वर्थविप्रहस्तपादोदपात्रं दत्वा तदाज्ञया

६

(8A)

तत्तीर्थं गृह्णीयात् तन्मंत्रः अविद्यामूलशमनं
सर्वपापप्रणाशनं ॥ गुरोः पादोदकं तीर्थं संसारद्रुमना
शनं १ तान् पुनः प्रणम्य तानन्याश्च दक्षिणादिभिः
स्तोषयित्वा सप्तस्नानं तान् अनुब्रज्य कर्मेश्वरार्च
णं कृत्वा सुहृद्युतो भुंजीतेति ॥ आचम्य ॥ तत्सद्गुण
र्पणमस्तु ॥ शके १८२३ शार्वरी संवत्सरे आश्वीन वद्य
तृतीयायां पुस्तकलेखनं समाप्तं ॥ परंजये भास्करेण लिखितं ॥

(१)

॥ इति गुरोरागधनपुस्तकं समाप्तं ॥ ॥ ॥

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००१ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com